

ADRIAN BUDESCU

POVEȘTILE TIMPULUI

Pentru copii

CORESI

Publishing House

WWW.CORESI.NET

CUPRINS

7	GENEZA
11	PRIMĂVARA
15	VARA
21	TOAMNA
27	IARNA

GENEZA

Am să vă spun o poveste despre cele mai frumoase animăluțe din lume, despre dragoni, șerpi zburători, unicorni, păsări de foc și despre tot felul de lighioane despre care nici nu știți că există...

Se făcea că Lumea era la începuturi și toate lighioanele luau forme ciudate, care nici prin cap nu ne-ar fi trecut astăzi. Nimic din ce a fost nu mai dăinuie. Erau fel de fel de animăluțe, care mai de care mai ciudate și mai zvăpăiate. Iar omul nici nu apăruse.

În acea vreme Dumnezeu se plimba pe Pământ și atingeia pietrele și le sufla viață și din fiecare ieșea, ba un șarpe sâsâitor, ba un tigru vârgat de umbrele ierburilor din preajmă, ba un pește colorat ori o pasere ciripitoare. Toate aducând în limba lor mulțumire lui Dumnezeu pentru șansa de a viețui în veacul acesta. Și

totuși Dumnezeu nu era mulțumit și, atunci, a început să facă din pietrele ce le întâlnea viețuitoare pe care nimeni nu le-ar fi putut crede posibile: dragoni, șerpi zburători, unicorni, păsări de foc și tot felul de lighioane, care înfrumusețau lumea aceea de început.

Primul a fost Dragonul, o ființă strașnică și înfiorătoare, pentru că apărea ca o șopârlă uriașă cu aripi, care mai scotea și flăcări și fum pe gură și prin nări.

Al doilea a fost Șarpele zburător, care se ridica din senin printre nori și te plimba pe spate printre stele, numărate la acea vreme.

Al treilea a fost unicornul, care părea un cal obișnuit, dar avea în frunte un corn magic ce putea să strălucească printr-o pădure deasă.

A patra a fost pasărea de foc ce zbura până la stele, iar când se întorcea pe pământ văpaie se făcea cenușă. Și tot din cenușă renăștea.

Și, tot așa, Dumnezeu a creat o mulțime de lighioane, care mai de care mai ciudate și mai deosebite. Totuși, El nu era mulțumit. Ceva

lipsea din lumea aceasta de piatră și viața nu părea să fie tot ce trebuie. Și se gândi: „Oare ce vor face toate animalele astea singure, fără mine, când voi isprăvi și mă voi întoarce în Ceruri?”

Se făcuse noapte și, obosit, Dumnezeu adormi.

Cum răsări Soarele Dumnezeu văzu umbra Sa alături și atunci hotărî că în lumea asta, așa de frumoasă, în lipsa Sa, trebuie să domnească o ființă după chipul și asemănarea Sa. Și atunci L-a făcut pe OM.

Și pentru ca omul să nu se sperie de lighioanele mai ciudate pe care le plămădisese pe urmă le făcu umbre pentru ca omul să le poată vedea doar cu ochiul minții.

PRIMĂVARA

Se făcea că iarna pleca, țurțurii se topeau și păsările ciripeau. Zăpada și gheața erau ca niște bijuterii neșlefuite, ca niște cercei nepurtați. Toate bijuteriile iernii se topeau. Venise timpul ca vremea să curgă. Cocoșii cântau, câinii lătrau, păsările ciripeau, și toate lighioanele pe care Dumnezeu le lăsase să bucure oamenii vesteau noul timp, al reînvierii, al trecerii de la neființă spre ființă.

Cotcodacul vestise păsările că vântul s-a uscat, câinii lătrau în amurg că soarele a scăpat prea devreme și toate vesteau că lumea trebuie să înceapă din nou. Oamenii bâjbâiau încă în întuneric, cu făclii de seu aproape stinse, dar vremea era ca tot ceea ce înseamnă făptură să se trezească.

De undeva se auzea un cântec de veselie și copacii începură să înflorească, pajiștile să